

Yalan Dolan

Yazar: **Veronica Raimo**

Çevirmen: Eren Cendey

ISBN: 978-625-94467-0-7

167 sayfa, 13*19,5 cm

Edebiyat

Sipariş: Ana Kitap Satış Dağıtım

siparis@anakitabevi.com.tr

medusa@medusayayinlari.com

#Aile #gençkadınyazar #büyüme #alaycı #yazmak #yanıltahafıza #anı #İtalya #Roma #Berlin

Ödüller: İtalya'nın en önemli edebiyat ödülü **Premio Strega** finalisti, **Strega Giovani Ödülü** ile Viareggio Rëpaci Ödülü

“Bir aileden bir yazar çıkarsa, o aile bitmiş demektir”

İtalyan edebiyatının genç ve ödüllü seslerinden Veronica Raimo, hem anlatıcısı hem de kahramanı olduğu dördüncü romanı *Yalan Dolan*'da, kimsenin içinden çıkamadığı derin bir konuyu ele alıyor: kusurlu aile.

Aşırı endişeli, her şeye müdahil bir anne, mimari ve temizlik takıntısı olan bir baba ve ailenin dâhisi ağabey arasında kalan Vero, can sıkıntısını alt etmek ve akıl sağlığını korumak için kitaplara sığınır, hikâyeler yazmaya başlar.

Kurnaz ve zeki Vero, el yordamıyla özgürlüğü ve hayatı öğrenirken Roma sokaklarından Berlin'e uzanır, sadık arkadaşlar edinir, sonu gelmeyen ilişkiler kurar; ancak ne kadar uzaklaşırsa uzaklaşsın her yol onu ailesine geri götürür. Nihayetinde kendi varoluş hikâyesi boyunca unutulmaz çakıl taşları saçarak özgürce ilerler.

Bu komik olduğu kadar acımasız romanda Veronica Raimo, absürt, sevgi dolu ve travmatik bir yetişkinliğe geçiş hikâyesi anlatıyor. Günümüzün genç özgür kadını, Raimo'nun esprili, yakıcı ve muhteşem sesiyle parlıyor.

Arka kapak

İtalyan edebiyatının genç ve ödüllü seslerinden Veronica Raimo'dan, sözünü sakınmayan, gülünç ve bir o kadar da aykırı bir büyüme ve özgürleşme hikâyesi.

Kaygı bozukluğu yaşayan aşırı kontrolcü bir anne, takıntılı işkolik bir baba, ailenin dâhisi ağabey ve hepsinin ortasında Vero'nun sorunlu yaşamı: Roma ve Berlin sokaklarında sürtmeler, sıkıntılı sevgililer, yazma tutkusu ve toplumda bir kadın olmanın dayattığı kalın kırılğan duvarlar...

Yalan Dolan, kurmaca ile otobiyografinin sınırlarının birbirine karıştığı bir anlatı, kalabalık ortasında atılan müstehzi bir kahkaha.

Kitaptan

“Ne zaman kendimi küçücük bir odaya, kuralları olan bir oyuna hapsolmuş hissetsem kaçmaya yeltenmek yerine odanın ve kuralların mantığını alaşağı ettim. Gerçek olmayan şeyler hayal etmekten, söylemekten, kışkırtmaktan kendimi kandırıncaya kadar vazgeçmedim.”

“Ben ve ağabeyim, ikimiz de yazar olduk. Ona nedenini nasılinı sorduklarında ne yanıt veriyor bilmiyorum ama ben anne babamızın bizde yarattıkları can sıkıntısı yüzünden yazar olduğumu söylüyorum.

Annem aşırı endişeliydi, babamın da incelikli bir paranoyası vardı. Kimyager olarak yaptığı çalışmalar onu dünyanın daima korunulması gereken zararlı ajanlarla dolu bir petri kabı olduğu fikrine vardırırmıştı. Bu, evden mümkün olduğu kadar az çıkmak, dört duvar arasında –ya da bizim durumumuzda yüz duvar arasında– boğulmak anlamına geliyordu.

Çernobil reaktörü patladığında sekiz yaşındaydım. Acil durum yeniden gündeme geldiğinde ailem sanki Batı'nın oldukça gelişmiş bir şehrinde değil de, zehirlenme olasılığı yüksek, X bölgesinin fantastik şehrinde kıyamet sonrasını yaşıyormuşuz gibi davranmaya başladı.

Dünya zehirlendiğinde dikkate alınacak tüm komplolarda olduğu üzere ailem en önemli şeyin kan bağıni, yani aileyi korumak olduğuna karar verdi. Böylece babam üç yıl boyunca sebze, meyve, yumurta, taze süt tüketmemizi, lokantaya gitmemizi, sokaktan bir dilim pizza almamızı yasakladı. Güvenilir yegâne gıdalar 26 Nisan 1986 öncesi konserve edilmiş olanlardı.”

“Ailemde herkesin kişisel çıkarı için belleğini sabote etme yöntemi vardır. Gerçeği her zaman tarzımızı bulma arayışındaymışız da kimliğimizin en mutlak ifadesiymiş gibi manipüle ederiz. Kimi zaman gerçeği baltalarken kendimize bir şüphe payı, olayların doğruluğunu belirleyebilecek ince bir açıklık bırakırız ama genellikle tersi olur: Başlangıçtaki yalanımızı ya da yalana yol açan esas olayı u–

3

nuturuz.”

“Anılarımızın çoğu biz farkına varmadan terk eder belleğimizi; geri kalanları biz yeniden doldururuz, çevreye saçarız, şevkle abartırız, kapı kapı dolaşan seyyar satıcılar gibi methederiz, hikâyemize kulak verecek birini ararız. İndirimli, yarı fiyatına.”

Basından

“Veronica'nın kendine özgü tarzı hiç komik olmayan şeylere değinirken bile çok komik. Raimo kimlik ve hafıza arasında büyüleyici bir etkileşim gizliyor.” — *Booklist*

“Raimo, bilenmiş hicivli bakışını kendine doğru çevirip bir özkurmaca zaferine dönüştürüyor... Raimo'nun olağanüstü kaleminden, elden bırakması zor, tekinsiz bir roman.” — *Publishers Weekly*

“Alaycı bir mizah... gerçek ile kurmaca arasında neşeli bir dans gösterisi.” — *The Guardian*

"Zeki ve komik.... Genç bir kadının keskin ve hassas bir büyüme hikayesi." — *Marie Claire*

“İtalya'nın çok satan yazarı, temizlik ve mimari takıntılı bir baba, herşeye müdahil bir anne ve ailenin dahisi ağabey ile kurduğu işlevsiz karakterleriyle komik ve bir o kadar şefkatli bir roman yaratıyor. Otobiyografiyi selamlayıp geçmişe dair hatırladıklarımızın ne kadarının gerçek olduğunu sorguluyor.” — *Financial Times, 2023 En İyi Kitaplar Seçkisinden*

“İtalya'nın çok satan yazarı, otobiyografiyi selamlayıp geçmişe dair hatırladıklarımızın ne kadarının gerçek olduğunu sorguluyor.” — *Financial Times, 2023 En İyi Kitaplar Seçkisi*

Yazar Hakkında

Veronica Raimo 1978 yılında Roma'da doğdu. Alman sineması üzerine yazdığı tezle edebiyat diploması aldı. Mezun olduktan sonra Berlin'de yaşadı ve Humboldt Üniversitesi'nde araştırmacı olarak çalıştı. Çeşitli yayınevlerinde İngilizce çevirmen olarak çalıştıktan sonra 2007 yılında *Il dolore Secondo Matteo* adlı ilk romanını yayımladı.

Veronica Raimo'nun dört kitabından sonuncusu olan *Yalan Dolan*, İtalya'nın saygın edebiyat ödülü Premio Strega kısa listesine aday gösterildi ve Strega Giovani Ödülü ile Viareggio Rèpaci Ödülü'nü kazandı. F. Scott Fitzgerald, Octavia. E. Butler, Ray Bradbury ve Ursula K. Le Guin'in eserlerini İtalyancaya çeviren yazar, halen Roma'da yaşıyor ve birçok kültür sanat dergisine yazıyor.